

Betaenkning over forslag til lov om svangerskabsafbrydelse.

(Afgivet af retsudvalget den 15. maj 1973).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med justitsministeren, indenrigsministeren og socialministeren.

Udvalget har stillet en række spørgsmål til skriftlig besvarelse.

Udvalget har modtaget deputationer fra:

Kvindehusets abortgruppe,

Dansk Kvindesamfund,

Dansk Sygeplejeråd,

Udvalget for Dansk Selskab for Obstetrik og Gynækologi,

Unge Kristne og frimenigheden Kristnes Fællesskab,

Landsbevægelsen mod fri abort,

lærerinde Anne Vedelstjerne og Bent Rønne Jensen,

Den almindelige danske Lægeforening og Ankenævnet vedrørende svangerskabs-sager.

Udvalget har herudover modtaget en række skriftlige henvendelser fra enkeltpersoner og persongrupper, der ud fra forskellige motiver protesterer mod lovens gennemførelse.

Noget af det skriftlige materiale, udvalget har arbejdet med, vil blive optrykt i et særligt bilagshæfte, der vil blive omdelt senere.

Justitsministeren har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1, 3 og 5, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Siden loven om svangerskabsafbrydelse blev revideret i 1970, har udviklingen ført til, at over 90 pct. af de kvinder, der i dag søger om svangerskabsafbrydelse, får deres ønske imødekommet.

Dette har for et flertal af udvalget været et vægtigt udgangspunkt for vurderingen af, om tiden nu var inde til at gennemføre en fri adgang til svangerskabsafbrydelse, for-

udsat at dette kunne ske på et så tidligt tidspunkt som muligt.

Udvalgets medlemmer har alle den opfattelse, at svangerskabsafbrydelse er en uønsket løsning. Der må derfor fortsat gøres en energisk indsats for gennem oplysning om prævention at hindre uønskede svangerskaber, ligesom det må tillægges stor vægt, at samfundet er parat med sociale hjælpeforanstaltninger.

Adskillige af de skrivelser, udvalget har modtaget, har indeholdt udtalelser om vigtigheden af øget oplysning og vejledning både individuelt og alment som et væsentligt middel til at undgå uønskede svangerskaber. Det er ligeledes blevet understreget, at det offentlige i endnu højere grad bør støtte udviklingen af nye antikonceptionelle midler.

Mulighederne for at gennemføre en ordning om tilskud til antikonceptionelle midler har været drøftet, eventuelt således at midlerne kom under refusionsordning som led i den almindelige sygesikring og endvidere i form af en billigørelse af receptfornyelser på p-piller. Udvalget tillægger det betydning, at der skabes mulighed for gratis adgang til lægekonsultation i forbindelse med rådgivning om brug af antikonceptionelle midler.

Indenrigsministeren har oplyst, at et skøn over de forventede udgifter ved at gøre svangerskabsforebyggende midler gratis er behæftet med så stor usikkerhed, at virkningen på det fremtidige forbrug ikke kan bedømmes med sikkerhed. Det skønnes dog, at de aktuelle årlige udgifter alene til præventive midler ifølge de foreliggende oplysninger anslås til ca. 47-52 mill. kr. Hertil kommer, at brugen af p-piller og spiral kræver